

عنوان مقاله:

ارزیابی کمی و کیفی کاربری اراضی شهری (مطالعه موردی: شهر باغ بهادران)

محل انتشار:

ششمین همایش بین المللی مهندسی عمران، معماری، شهرسازی با رویکرد توسعه پایدار (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

مهدی ابراهیمی - استادیار رشته جغرافیا و برنامه ریزی شهری، دانشگاه پیام نور، تهران

محمد سواری جمالوئی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه پیام نور، اصفهان

خلاصه مقاله:

با افزایش جمعیت شهری و روستائی و به موازات پیشرفت علم و تکنولوژی و گسترش ارتباطات انسانی در حوزه های متعدد و لزوم توسعه فعالیت های مختلف به منظور ارائه انواع خدمات به ساکنین، نیاز به استفاده از زمین افزایش می یابد. لذا تدوین ضوابط و قوانین و برنامه ریزی برای استفاده صحیح و منطقی از آن امری بدیهی و اجتناب ناپذیر است. و برنامه ریزی کاربری اراضی شهری، فرایندی است که طی آن علاوه بر تعیین زمین مورد نیاز برای عملکردهای مختلف شهری مطابق استانداردها، تناسب کاربری ها با یکدیگر از نظر میزان سازگاری، وابستگی، مطلوبیت و ظرفیت مشخص می شود. نظر به اهمیت این موضوع در این مقاله به بررسی و ارزیابی کمی و کیفی کاربری اراضی شهر باغبهادران پرداخته شده که نتیجه ارزیابی کمی اراضی این شهر و مقایسه آن با سرانه های استاندارد مصوب شورای عالی شهرسازی و معماری ایران، نشان می دهد سرانه های مسکونی و تجاری خدماتی در این شهر مازاد و سرانه های بهداشتی درمانی و پارک و فضای سبز دارای کمبود و درسایر سرانه ها وضعیت مناسبی دارد. همچنین ارزیابی کیفی اراضی باغبهادران گویای این واقعیت است که وضعیت سازگاری، مطلوبیت و وابستگی کاربری ها از میانگین اسمی عدد ۳ بالاتر ولی از لحاظ ظرفیت، کاربری های موجود در شهر باغبهادران دارای ظرفیتی کم تر از میانگین اسمی می باشند.

کلمات کلیدی:

ارزیابی کمی، ارزیابی کیفی، کاربری اراضی، سرانه های استاندارد، شهر باغ بهادران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1192577>

